

Meestal ben ik goed in kiezen,
ZEKER als het om eten gaat.

Maar vanochtend is het best **LASTIG** - vooral omdat oma Maris gisteren

langskwam met wat **LIFLAFJES!**

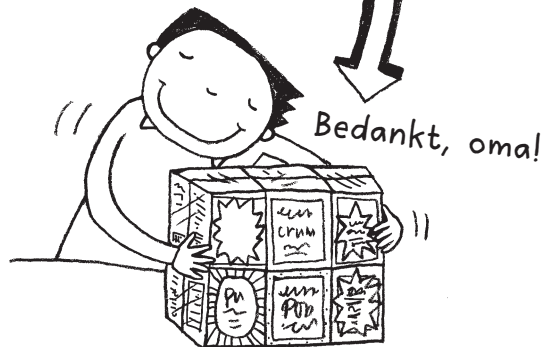
INCLUSIEF

Een **DOOS** vol verschillende soorten

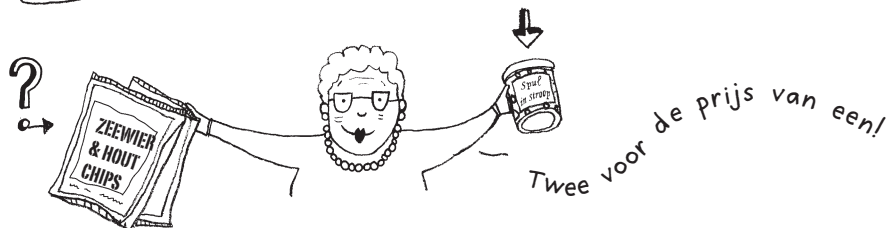

met **CEREALS**. Daar ben ik

GEK OP.

Ze had ook nog andere dingen meegebracht, die er niet zo lekker uitzagen. 😞 Zoals TWEE zakken CHIPS met **ZEEWIER**-en--smaak en een met iets vreemds in *Stroop*.

 'Ik vergeet steeds dat chips alleen maar **TUSSEN** de tanden van opa blijven zitten,' zei oma tegen me (alsof mij dat boeit).

 - O.
'Maar **JIJ** vindt ze vast wel lekker, Tom,'
zei ze, en ze gaf ze aan mij.

 Ik deed mijn best om geen 'Bahhh **VIES**'-gezicht te trekken, maar ik zei wel vlug tegen oma dat ze ze maar aan

Delia moest geven.

Zij is **GEK** op die smaak!

Oma zei dat ik een HEEL lieve broer was en ik knikte. Dat was **BINGO**.

Nu is het 'OFFICIEEL': de CEREALS zijn voor

Delia krijgt de en papa en mama mogen het *Stroopspul*.

 Ik heb de cereals achter in de kast verborgen zodat **NIEMAND** ze voor mijn neus kan wegkopen.

 Vanochtend ben ik extra vroeg beneden gekomen om de verschillende pakjes cereals te

BESTUDEREN.

 Maar ik kan niet kiezen WELKE ik eerst zal opeten. Ik haal het plasticfolie eraf en

terwijl ik ondertussen nadenk.

Uiteindelijk kies ik voor... de *Coco Loops*.

Ik wil er net aan beginnen als...

DELIA OPEENS

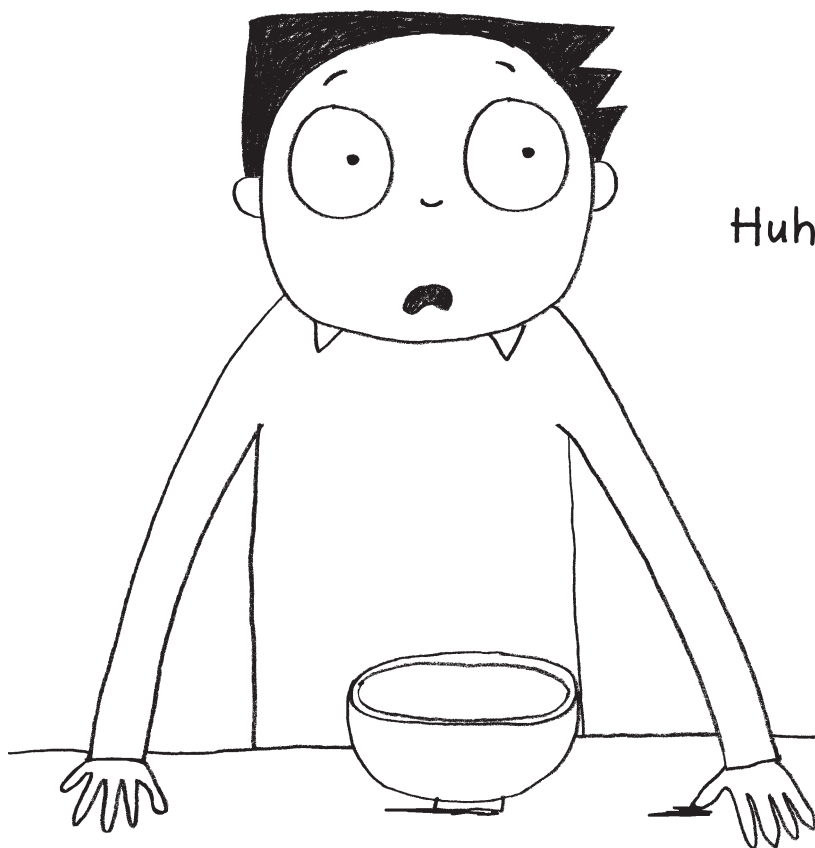
uit het NIETS opduikt en zich

≡ stort op

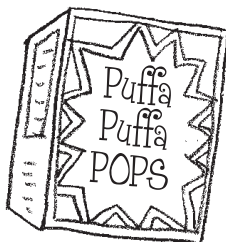
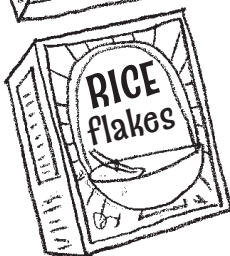
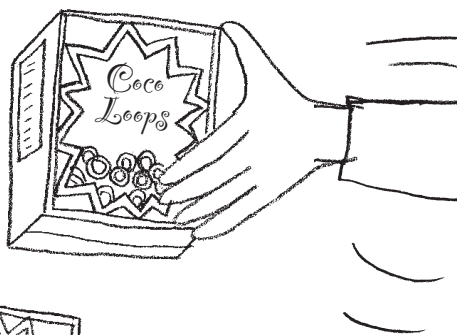
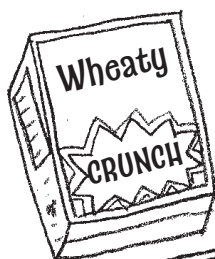
op

MIJN

Σ CEREALS! Σ

'Neem me niet kwalijk.'

'Dat is van **MIJ!** GEEF TERUG!'
schreeuw ik.

'HOEZO?' wil Delia weten, terwijl ze
het pakje opent.

'Oma heeft ze voor **MIJ** gekocht.
Ze zei dat ze voor mij waren.'

'Je hebt nog **VIJF** pakjes over, Tom,
ik eet dit op.'

'**NEE**, dat doe je **NIET**,' zeg ik in **PANIEK**.

'Uhhh, **JA**, dat doe ik wel - **KIJK MAAR**.'

Delia giet **MELK** bij de cereals.

Dan houdt ze de kom **HEEL HOOG**,
zodat ik er niet bij kan.

'Dit is mijn ontbijt. Accepteer het maar.'

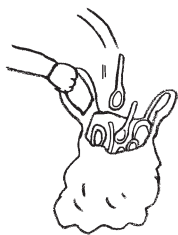

Daar maakt ze een **FOUT** - ik accepteer het niet...

Ik RACE door de keuken en PAK IEDERE lepel die ik tegenkom.

(HOUTEN LEPELS, thee lepels, GROTE ALLEMAAL.) LEPELS,

Ik prop ALLES in een plastic tas en hou die STEVIG vast.

Delia kijkt naar me. zucht ze.

Dit GELOOF je toch niet?

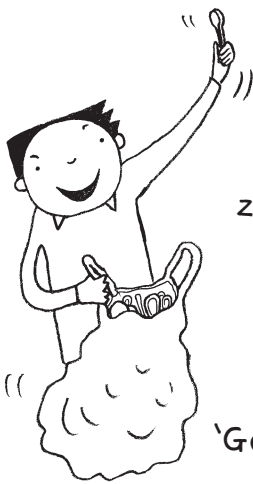

Er ligt nog ÉÉN lepel bij de gootsteen... en we zien hem ALLEBEI.

Delia trekt een SPRINT, MAAR ik ben er EERDER dankzij een PROFESSIONELE

schuiver en maaibeweging.

'YES, die LEPEL is van MIJ!'

zeg ik terwijl ik hem in de tas stop.

'Geef die LEPEL aan mij, Tom.'

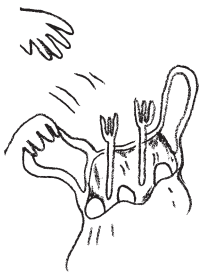
Delia wordt **Boos.**

'Geef die CEREALS aan mij,' zeg ik. (Dat is

een EERLIJKE ruil.) Om GEEN onnodig risico te lopen,

'ZOEK ik vervolgens door de keuken om ook alle VORKEN te verzamelen.'

'ZO, nu ben ik er KLAAR mee,'

zegt Delia, die haar best doet om

als mama te klinken.

Volgens mij wil ze een **DEALTJE** sluiten en

daarom besluit ik een voorstel te doen.

'Jij krijgt van mij DIT pakje **Cornflakes**, als ik van jou de *Coco Loops* terugkrijg. Die vind ik het **LEKKERST.**'

'Die vind ik OOK het lekkerst. En nu hier met die lepel!'

'Maar JIJ hebt van oma deze CHIPS gekregen.'

(Ik vertel haar maar niet welke smaak ze hebben.)

'Ik wil helemaal geen CHIPS als ontbijt. Ik wil deze cereals,'

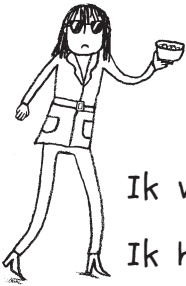

zegt Delia.

Ik begin WANHOPIG te worden. Daarom zeg ik:

MAG IK ZE
ALSJEBLIEFT TERUG?

Delia komt naar me toe gelopen.

Ik weet NIET zeker wat ze van plan is.

Ik hou de PLASTIC tas voor me en begin er

een beetje mee in het wilde weg te ^{ZWAAIEN} zodat ze niet nog dichterbij kan komen.

Delia kan heel GEMEEN zijn als ze per se iets wil.

'Kom NIET in de buurt van de lepels en de vorken,' zeg ik tegen haar, voor het geval ze dat van plan was.

Delia **STOPT**, kijkt naar beneden, opent heel langzaam een la en pakt dan...

... een paar **EETSTOKJES?**

'Die was je even VERGETEN!'

LACHT ze.

Ik kijk toe hoe Delia zonder ENIGE MOEITE een voor een de *Coco Loops* oppakt met de stokjes. (Daar had ik geen rekening mee gehouden.)

Met een **LUID** gekletter laat ik de tas met lepels en vorken **VALLEN**.

Hierdoor hebben papa en mama meteen in de **GATEN** dat er beneden iets aan de hand is.

'**NU** heb je een probleem!' zeg ik tegen Delia,

die rustig met de stokjes **MIJN** cereals blijft oplepelen. Ze lijkt zich er niets van aan te trekken.

Nu ik zie hoe Delia **MIJN CEREALS** opschrokt, weet ik niet of ik die kom wel terugwil.

